

Mười Điều Tâm Niệm

- 1- Nghĩ đến thân thể thì đừng cầu không bệnh-khổ, vì không bệnh-khổ thì dục vọng dễ sanh.
- 2- Ở đời đừng cầu không hoạn-nạn, vì không hoạn-nạn thì kiêu-xa nổi dậy.
- 3- Cứu-xét tâm-tánh thì đừng cầu không khúc-mắc, vì không khúc-mắc thì sự học không thấu-đáo.
- 4- Xây-dựng đạo-hạnh thì đừng cầu không bị ma-chướng, vì không bị ma-chướng thì chí-nguyện không kiên-cường.
- 5- Việc làm đừng mong dễ thành, vì việc dễ thành thì lòng khinh-thư ờng kiêu-ngạo.
- 6- Giao-tiếp đừng cầu lợi mình, vì lợi mình thì mất đạo-nghĩa.
- 7- Với người thì đừng mong tất cả đều thuận theo ý mình, vì được thuận theo ý mình thì lòng tất kiêu-căng.
- 8- Thi-ân đừng cầu đền đáp, vì cầu đền đáp là thi-ân có ý mưu-đồ.
- 9- Thấy lợi đừng nhúng vào, vì nhúng vào thì si-mê phải-động.
- 10- Oan-ức không cần biện-bạch, vì biện-bạch là nhân quả chưa xả.

Bởi vậy, ĐỨC PHẬT DẠY:

- Lấy bệnh-khổ làm thuốc thân.
- Lấy hoạn-nạn làm giải-thoát.
- Lấy khúc-mắc làm thú-vị.
- Lấy ma-quân làm bạn-đạo.
- Lấy khó-khăn làm thích-thú.
- Lấy kẻ tệ-bạc làm người giúp-đỡ.
- Lấy người chống-đối làm nơi giao-du.
- Coi thi-ân như đôi dép bỏ.
- Lấy sự xả-lợi làm nơi vinh-hoa.
- Lấy oan-ức làm cửa ngõ đạo-hạnh